

גיליון מס' 266

יביע אומר

בראשות הגאון רבי יגאל כהן שליט"א

פרשת אמור

מאמר השבוע

מאת רבני המוסדות
הרבני יגאל כהן שליט"א

דע מה שתשיב...

סימני טמאה" (ספר תולדות יצחק פרשת שמייני).
היום בכדור הארץ, יש שני מיליון מיני חיות!!! איך
משה רבנו כותב בתורה הקדושה, שמבין כל החיות
הללו יש ארבעה מינים של חיות - הגמל, החזיר,
השפן והארנבת - שרק הם בלבד, יש להם רק סימן
טהרה אחד??? מאיפה ידע משה רבנו, שמבין כל
שני מיליון מיני החיות יש בעולם, יש ארבעה
מינים בעלי סימן טהרה אחד?!

אומרים חז"ל (עין חליון סו: נדה נא:), שדבר זה נכתב
'להגדיל תורה ולהאדירה' - כדי שאנחנו היום נדע,
שהתורה הזו נכתבה בידי מלך מלכי המלכים שיצר
את שני מיליון החיות האלה, ושלא יהיו לנו ספקות
כלל שתורת ישראל נכתבה על ידי בורא עולם, כדי
שאתה תסתכל בתורה ותגיד: "רבונו של עולם,
התורה שלך היא גאונית, התורה שלך היא עלאית".
לדג יש שני סימני כשרות: סנפירים וקשקשים.
הכריש אינו כשר - אמנם יש לו סנפירים, אבל אין לו
קשקשים, לכן אסור לאכול פריש, וכן לזית או
דולפין. אומרים רבותינו בגמרא (שם): יכול להיות
שנמצא דג שיש לו סנפירים ואין לו קשקשים, כמו
הלזית, אבל לעולם לא נמצא דג שיש לו קשקשים
ואין לו סנפירים! שואלת הגמרא: למה התורה
מספרת את זה? מתרצת הגמרא: להגדיל תורה
ולהאדירה!

וכי משה דג? הנה? וכי משה ציד? מהי? מאיפה משה
רבנו ידע את כל הדברים האלה בשלא היה בידו
ציוד מינימלי לבדק במעמקי הים??
אלא במעמד הר סיני קבל משה רבנו מבורא עולם -
"תדע לך, אני בראתי את העולם, ובעולם הזה לא
תמצא דג אחד - מתוך מיליונים של דגים - שיש לו
קשקשים ואין לו סנפירים!". אם חלילה תמצא כזה
דג, אתה יכול להפריך את הכל - אבל לא תמצא! כי
מי שאמר את הדברים האלה הוא 'מי שאמר והיה
העולם'. אנחנו חיים היום בטכנולוגיות מדהימות,
שמגיעים לעמק של שמונה ק"מ מתחת למים!
מדענים חוקרים את כדור הארץ ולא מוצאים אפילו
משהו אחד שיתרו מלה אחת בתורה הקדושה!
בואו ונחבק את התורה הקדושה! זאת התורה של
בורא עולם! זאת התורה שתיבא לבלנו את האשר
האמת! כמו שאומרים חז"ל (קדושין ל:): "כך
הקב"ה אמר להם לישאל: בני, בראתי יצר הרע
ובראתי לו תורה תבלין". אתה רוצה להרגיע את
הכעסים שבתוכך? אומר לך הקב"ה: "נתתי לך ספר
יצרן - בראתי יצר הרע ובראתי לו תורה תבלין".
מתוך ספרו של הרב יגאל כהן.

אם יאמר לך האפיקורוס: "יפה! הבנתי שיש בורא
לעולם! אבל מי אמר שהתורה שלנו היא תורת
אמת? - שמה שכתוב 'זכור את יום השבת לקדשו'...
לא תבשל גדי בקרב אמו'... זה מבורא עולם -
תוכיח לי שהבורא הגדול הוא זה שכתב את
התורה".

כדי לדעת' שהתורה שלנו נכתבה על ידי הקב"ה,
צריך לבדק אם בתורה יש דברים שכן אדם לא יכול
לדעת. כרגע שאתה מבין, שבתורה הזאת נכתבו
דברים שכן אנוש לא יכול לדעת אותם, אתה מבין
שהתורה הזאת נכתבה בידי האלוקים - כל יכול.
בורא עולם נתן סימנים בתורה, שאם יבוא מישהו
וידרש: "תראה לי שהתורה היא אמת" - אתה תוכל
להראות לו את מה שכתוב בתורה, ולהוכיח לו
בצורה פשוטה - מדעית, שהתורה לא נכתבה על ידי
בן אנוש.

דגמא לכן: התורה פותחת על שני סימנים בבהמה,
שמוכחים על כשרותה לאכילה - "זאת החיה אשר
תאכלו מכל הבהמה אשר על הארץ, כל מפרסת
פרסה ושסעת שסע פרסת מעלת גרה בבהמה אתה
תאכלו" (ויקרא יא, ב-ג). מפרסת פרסה ומעלת
גרה. מפרסת פרסה - כדגמת פרסות של עז או של
כבש, שיש להם שסע באמצע. מעלת גרה - כאשר
הבהמה אוכלת עשב ובוולעת, לאחר מכן היא מעלה
את מה שאכלה בחזרה ומעכלת זאת פעם נוספת.
ועל זה פותחת לנו התורה, שיש ארבע חיות יוצאות
דפן שיש להם רק סימן טהרה אחד: "אך את זה לא
תאכלו ממעלי הגרה וממפרי הפרסה, את הגמל כי
מעלה גרה הוא ופרסה אינו מפרס טמא הוא לכם,
ואת השפן כי מעלה גרה הוא ופרסה לא פריס טמא
הוא לכם, ואת הארנבת כי מעלת גרה הוא ופרסה
לא הפריסה טמאה הוא לכם, ואת החזיר כי מפרס
פרסה הוא ושסע שסע פרסה והוא גרה לא יגר
טמא הוא לכם, מבשרם לא תאכלו ונגבלתם לא
תגעו טמאים הם לכם" (שם ד-ח).

"ארבע בהמות יש בעולם שיש להם רק סימן טהרה
אחד, ומה שפרט הכתוב בסימני הטהרה ארבע
בהמות אלו: גמל, שפן, ארנבת וחזיר. ולא הסתפק
לומר שמותר לאכול רק לאותן שיש להן שני סימני
הטהרה, או בלשון אלו: 'וכל בהמה אשר איננה
מפרסת פרסה ומעלת גרה לא תאכלו', כי תורתנו
הקדושה מלאה חכמות, ורצה להודיענו שאין
בהמה בעולם שיש להם סימן אחד של טהרה וסימן
אחד של טמאה - אלא אלו הארבעה, אבל זולתם
כלם יש לכל אחת מהם שני סימני טהרה או שני

מאמר השבוע

הנהגות מן

שאלות ותשובות

מעבר לסגולה

לאשת החיל

פנינים מהפרשה

סיפור לשבת

בשפה הודואית לבורא עולם יצא לאור ספרו החדש
של הרב יגאל כהן שליט"א
על פרק רביעי של חובת הלבבות
ביאור בשפה נעימה וברורה

ניתן להשיג במשרדי "יביע אומר" 03-8000770
ובחנויות המוכרות

זמני כניסה ויציאת השבת
הזמנים לפי לוח "אור החיים"

יום	א	ח	פ	ב
כניסה:	19:03	19:01	19:04	19:02
יציאה:	19:55	19:53	19:55	19:53
ז"ת:	20:47	20:44	20:47	20:44

בירושלים: לנוהגים 40 דקות 18:43

ניתן לתרום להפצת העלון ולהקדיש לעילוי נשמתו לברכה ורפואה הצלחה בטל: 03-8000770
פרטי ח-ן לתרומות: בנק מרכנתיל 17, סניף 732 חשבון 73443 ע"ש יביע אומר

הנהגות מרן
רבנו הרב עובדיה יוסף זצק"ל

מטה כלפי חסד

במאור ישראל (דרושים. עמ' רלב) כתב, שידוע שהרבנים חוצבו נשמותיהם משורש עליון של בחינות חסד וגבורה, כבית שמאי ובית הלל, שבית שמאי היו מזרוע שמאלית שהיא גבורה, ובית הלל בזרוע הימנית שהיא חסד, ועל יסוד זה מחלוקתם שבית שמאי מחמירים ובית הלל מקילים, עיין בספר התניא (דף קיט), והרב הגדול החיד"א הוסיף, שנראה שהאשכנזים מטים לגבורה והספרדים מטים כלפי חסד. ע"כ. ועל כל פנים כוחא דהיתרא לשבח אצל חז"ל לפי שהמחמיר גם אם אין הלכה ברורה לו הוא אוסר, אבל המתיר הוא סומך על שמועתו או על סברת חכמתו, "וזוהי הוראה".

(ילקוט יוסף פסח כרך ב)

שאלות ותשובות
מאת סוהנו הר"ג יצחק כהן שליט"א

שאלה: דודים שלי הביאו לי את הגריל גז שהם השתמשו בו והם עדיין אינם שומרים תורה ומצוות האם מותר לי להשתמש בגריל?

תשובה: אם הם לא הטבילו את הרשת יטביל אותה וישתמש אע"פ שיתכן שהשתמשו איתם לבשר שאינו חלק, אולם אם חשש שהשתמשו בבשר שאינו כשר כלל, אזי צריך לעשות ליבון חמור לרשת ואח"כ להטביל אותה ואז יוכל להשתמש בה, מרן ב"ור"ד סי' קכב.

שאלה: האם אפשר לשלוח ילד קטן פחות מגיל בר מצווה להטביל כלים?

תשובה: אין לשלוח ילד קטן להטביל כלים שאינו נאמן על כך אבל אם אביו או גדול רואה אותו מטביל את הכלי מותר ליתן לו להטביל. מרן י"ור"ד סי' קכ סעי' יד.

שאלה: אם שכחתי לספור את העומר ואיני יכול יותר לספור יותר בברכה האם יש עניין שאני ימשיך לספור בלי ברכה?

תשובה: וודאי שיש עניין להמשיך לספור וכדאי שג"כ יצא י"ח מברכה של אחר היות ורוב הראשו"נים סוברים שגם אם הפסיד יום אחד חייב להמשיך לספור, עיין מרן סי' תפט.

שאלה: ברוך ה' אני מתחזק ושולחים לי בטלפון ספירת העומר רציתי לדעת אם זה רק מי שמתפלל ערבית או שגם מי שלא התפלל ערבית יכול לספור?

תשובה: גם מי שלא זכה להתפלל ערבית יכול לספור את העומר ואין לזה קשר לתפילה ונהגו לעשות זאת בתפילה בציבור שלא ישכחו.

החלום ופשרו

ונסיים את סידרת מאמרים זו במעשה ביהודי שהגיע לביתו של המקובל רבי מדרכי שרעבי זצ"ל כדי להתלונן בפניו על הקשיים הבריאותיים והכלכליים שעיימם הוא מתמודד מידי יום, ובינתיים עד שנכנס לרב ישב להמתין על הכורסא בבית הרב ונרדם, בחלומו הוא רואה את עצמו ניצב מול כיכר עצומה ושבמרכזה כפות מאזניים אדירות, בכף ימין היתה חרוטה המילה 'זכויות' ובכף שמאל היתה חרוטה המילה 'חובות', בעודו עומד ומתבונן נשמע לפתע קולו של הכרוז המכריז שכל הזכויות של... וכאן נקב הכרוז בשמו הפרטי, יעלו על הכף הימנית, והנה הוא רואה את כל מעשיו הטובים (שלא היו רבים) עולים על הכף, חדורי מוטיבציה להכריע לצד הזכות, ולאחר מכן הכריז הכרוז שכל חובותיו יעלו על הכף השמאלית ומיד באו כל מעשיו הרעים ועלו על הכף, ולחרדתו הוא רואה שהכף השמאלית מכריעה את הכף הימנית, כשהבין את משמעות הדבר החל לזעוק ואמר ומה עם כל מה שאני סובל בחיים האם זה לא נחשב? ובאמת הכרוז קיבל את טענתו וביקש שכל צרותיו יעלו על הכף הימנית, וכך החלו להגיע כל ההתמור דדויות הקשיים והצרות שסבל כל חייו ועלו על הכף הימנית, ולאט לאט נוכח לראות שהם מצליחים להטות את המאזניים לצד

מעבר לסגולה
מאת הרב אלהו עמר שליט"א

המלך דוד תם אך לא נשלם

בעלונים הקודמים הרחבנו על מעלתו של ישי אביו של דוד שזכה להיות מארבעת האנשים שמעולם לא חטאו, וסיבת מותם נבעה רק מחמת חטא עץ הדעת שבעטיו נגזרה מיתה על כל האנושות, וגם בארנו מדוע נרצח ישי ולא נפטר בשיבה טובה (ניתן לקרוא על כך בספר 'המלך דוד' על ספר שמואל א), וראינו כיצד הקדוש ברוך הוא מדקדק עם ישי ובניו הצדיקים כחוט השערה, על מנת שיגיעו לשמיים ללא שום רבב, ומכאן נקיש לחיינו אנו, כמה רחום הוא בורא עולם שמביא לנו ניסיונות שנראים לנו שמן השמיים רוצים להערים קשיים על חייו, וכאשר אנו מתבוננים בישי אבי דוד אנו מבינים כמה רחמים יש מן השמיים, שכל קושי בעולם הזה מביא אותנו ברמה גבוהה יותר לחיי העולם הבא, וכפי שאומרת הגמרא (ערכין טז ע"ב) מה נחשב כמנת יסורים מינימלית? ומשיבה, שאפילו אם הכניס ידו לכיסו ליטול מטבע של פרוטה ותחת זאת יצא לו מטבע שונה, נחשב בשמיים ליסורים.

ימין, לשמחתו לא היתה גבול, אך לפתע ראה שפסקו הצרות מלבוא, ועם עוד כמה צרות היה מצליח להטות את הכף לטובתו, ואז הוא החל לצעוק 'אני רוצה עוד צרות, אני רוצה עוד צרות', ולפתע התעורר מחלומו כשהוא רואה למולו את פניו המאירות של הצדיק ששואל אותו האם הוא יכול לעזור לו במשהו? אך האיש התעשת מיד ואמר לו 'תודה רבה כבוד הרב, אני חושב שאני לא רוצה להיפטר מהצרות שלי'. מסתבר שליטורים והתמודדויות יש שני צדדים, מצד אחד הם מקשים עלינו את החיים אבל מן הצד השני יש להם משמעות ומטרתם לטובה. כשמתחזקים באמונה ויודעים שבורא עולם מלוה אותנו ודואג לנו, זה נותן לנו כח להתמודד עם כל קושי שבעולם.

זכה ישי ומביתו בחר הקדוש ברוך הוא מלך לעם ישראל, ושלא אליו את שמואל הנביא, שליחות שטמנה בחובה סכנה עצומה כפי שיבואר בשבוע הבא.

בשורה משמחת

חדש, 'המלך דוד' ביאור על ספר שמואל א, בשפה קלה וקולחת, עם מסרים לחיזוק האמונה בדרכו של דוד המלך.

לברורים: 7668876@gmail.com

מצוה גוררת מצוה

ושמרתם מצוותי ועשיתם אותם אני ה' (כב. לא) יש לדקדק מהו כפל הדברים "ושמרתם, ועשיתם"? מיישב הגאון רבי יעקב חיים סופר זצ"ל בספרו "ישמח ישראל" על פי מה שאמרו רבותינו ז"ל "שכר מצוה - מצוה" (אבות פרק ד' משנה ב'), דהיינו: מי שעושה מצוה, הקב"ה מזמין לידי שיעשה מצוה נוספת כדי לזכותו בשכר נוסף לעולם הבא. וזהו שאומר הפסוק: אם אתם שומרים ועושים "את מצוותי", אז "ועשיתם אותם" - תזכו לעשות עוד מצוות נוספות, ו"אני ה' - נאמן ליתן שכר.

בהקשר לזה, מספר הגאון רבנו יוסף חיים זצ"ל בספרו "חסדי אבות": מעשה באשה אחת צדיקה וחסידה, שהיתה אופה לחם מדי יום ביומו בתנור שבחצרה. יום אחד, עת שניחוח ערב של לחם טרי נישא באויר, ניגשה והוציאה את הלחם הלוהט שהיה מוכן בתנור. והנה, נכנס בצעד כושל איש עני אל החצר, וביקש בתחנונים דבר-מה להחיות את נפשו. נתנה לו האשה ככר לחם אחת, אורו עיניו, והוא ישב בחצר לאכול עד ששבה רוחו אליו. עוד מלות התודה בפיו, והנה נכנס עני נוסף אל החצר, ובבכי ובתחנונים ביקש מעט לחם להשביע נפשו, כי זה יומיים שלא טעם מאומה. נתנה לו האשה את הככר השנייה.

בראותה כי לא נותר לה מה לאכול, נטלה את שקית הבד עם החטים האחרות נות שהיו בו, ופתנה אל הדרך המובילה לרחיים שעל שפת הים. אחר שטחנה את החטים, מילאה את השקית בקמח, קשרה והניחה על כתפה ופתה לשוב אל ביתה לאפות לחמה.

והנה, בעודה עוברת על שפת הים, נשבה לפתע רוח חזקה ונשאה עמה את שקית הקמח אל תוך הים. הצטערה האשה ולא הבינה פשר הדבר, "זה חסד וזה שכרו?". ותלך לדרוש את ה' בבית המדרש הסמוך לחוף הים, לדעת על מה עשה לה ה' ככה. שמע הרב את פרטי המעשה, וביקש להתבונן בדבר. עודו מהרהר, והנה נכנסו שני אנשים ובידם כיס זהובים. הניחו את כיס הזהובים על שולחנו של הרב, וסיפרו סיפור מופלא:

"במרחק עשרה מילין מן החוף נתקלה לפתע ספינתנו בסלע חד אשר פער חור בדופנה. מים רבים זרמו לתוך האוניה, שעמדה להישבר ולהיטרף במצולות ים. בצר לנו, עמדנו ונדדנו נדר לאלוקי ישראל, כי אם יצילנו מן הצרה אליה נקלענו, נקדיש כיס זהובים לבית המדרש.

"ויהי אך כילינו לדבר, והנה קול חבטה נשמע בדיוק סמוך לנקב שנפער באוניה. תיכף חדלו המים מלזרום, והאוניה המשיכה בדרכה לחוף מבטחים. משירדנו חיים ושלמים אל החוף, נשאנו תודה נרגשת לצור העולמים, ומיהרנו אל בית המדרש הקרוב לשלם את נדרנו לה' יתברך השם נפשנו בחיים, ולא נתן למוט רגלנו."

שמח ראש הישיבה בשמחתם, והתעניין אם בדקו כיצד נסתם החור. אמרו לו "המתן שנלך ונבדוק הדבר". חזרו לאוניה ומצאו שקית בצק שנצמדה לחור שנפער בדופן. נטלוה עמם ולקחוה לרב.

"שקית זו, שלך היא?" פנה הרב לאשה שהמתינה לתשובה. ותען "כן הדבר". נשא ראש הישיבה ידיו כלפי מעלה ואמר נרגשות: "ראי נא איך זיכו אותך מן השמים במצוה גוררת מצוה! בכך שהחית את שני העניים, זיכו אותך להציל את חיייהם של כל אנשי האוניה. שקית הקמח שעפה ברוח אל מי הים, נרטבה והפכה לבצק, והיא שסתמה את החור באוניה... אשריך וטוב לך! המשיכי במעשייך הטובים!"

שמחה האשה מאד על הזכות שהתגלגלה לידה, ובכסף שנתר לה קנתה מן החנות פת ולפתן, ושבה אל ביתה לסעוד את לבה בטוב לבב (ואצרותינו).

הוא פנה אל האמא ואמר לה: את לא משתפת בלוייה ולא יושבת שבעה! את נוסעת מיד לבית החולים לשהות עם בנך ולטפל בו, עוסק במצוה פטור מן המצוה.

הלוייה היתה מזעזעת. האדמו"ר מספינקא זעק בכל ליבו: "רבנו של עולם! כתבת בתורתך הקדושה פרשתנו פרשת אמור (פרק כב פסוק כח) "אותו ואת בנו לא תשחטו ביום אחד", לא יתכן שביום שאנו קוברים את האבא, ימות גם בנו. אנא! אני מתחנן לפניך שתקים את מה שכתבת בתורתך".

בדרך נס ופלא, בדרכים בלתי מוסברות באופן הטבעי, אבל מוסבר היטב למאמינים בני מאמינים, הילד הבריאי. כל הנבואות השחורות על המעיים, על הכליות שלא יתפקדו - התבדו. הכל בחסד עצום של הבורא יתברך הסתדר. בבית החולים חזרו והדגישו כי בזכותו של הפרמדיק שהחזיר את האברים למקומם יכלו הם להמשיך איכשהו בטיפול ובלא זה הוא היה כבר ללא רוח חיים כאשר נהג האמבולנס בא, והוא זה בעצם שהציל את חייו.

המשפחה רצתה לדעת מי הי שליח ההשגחה העליונה, מי היה הפרמדיק הזה, ופרסמה מודעה בעיתונים, ובאמצעים נוספים, שהם מחפשים אחריו. כעבור ימים ספורים יהודי מאשקלון, שגדל במרוקו, שאפילו לא יודע איך אומרים את המשך בעמוד האחרון

מחמאות ומחמאות

באנה ניקח דף ועט (לאחר השבת כמובן) ונרשום: "מחמאות לדוגמא: "וואו איזה אוכל טעים!", "אישי, את האישה הכי טובה בעולם", "איזו אמא יש לכם, זכיתם!", "אין כמו אמא שלנו בעולם!". "האוכל שלך מספר 1 בעולם". "היום את ממש יפה וצנועה", "השם שמח בך", "כל מה שאת עושה זה מצווה גדולה". "וואו איך הבית נקי, כל הכבוד אישתי"!

כל אחת תוסיף או תפחית לפי רצונותיה ודרישותיה. בסוף פתק המ'מחמאות לדוגמא' לא צריך להוסיף כלום. הכול כבר מובן. שימי לבעלך את הפתק הזה בארנק.. או על המקרר. מידי פעם הוא יתקל בו ויעשה.

וגם אם לא - לפחות יהיה לו במודע מה אפשר להגיד, ואת עשית את ההשתדלות שלך.

לפעמים הבעל מאוד רוצה להחמיא ולתת אהבה, אבל לא תמיד הוא יודע איך. לא תמיד יש לו את המילים הנכונות לכך, הוא גם לא יודע מה את כן אוהבת ומה את לא. ויותר מכל - הוא פשוט לא זוכר שצריך להחמיא.

ישנם מקרים שהבעל מנסה להחמיא או לקנות משהו והוא נתקל בפרצוף לא כל כך מרוצה מצידך, כי הוא ממש לא קלע.. וכך לאט לאט הוא גם מפסיק לנסות. עם השנים הוא הופך להיות פחות ופחות מחמיא ובכלל פחות מדבר.. וחבל. אם הוא רק ידע בדיוק מה את צריכה, בלי רמיזים (שרק נשים מבינות) ובלי לקרוא מחשבות (כי אנחנו תמיד חושבות "למה הוא לא מבין לבד?", "מה הוא לא רואה ש...") - אז כן, כנראה שהוא לא רואה ולא שם לב, ולא יודע או מבין מה בדיוק את צריכה או רוצה. לפעמים, אם רק תגידי לו מפורשות מה את מרגישה עכשיו, זה יכול לעזור ולשנות פלאים. הדרך שרשומה מעלה היא רק אחת מהדרכים לומר לצד השני מה את צריכה ולפעמים לא מקבלת, זוהי דרך לומר בלי לומר.. פשוט לכתוב ולהניח והוא כבר יסיק את המסקנות (בע"ה) לבד.

אך בטוחני שלכל אישה יש את הדרכים שלה להראות לבעלה מה חסר לה בזוגיות, מה יכול לשפר את השלום בביתם. אישה צריכה להיות חכמה, לומר זאת בעדינות וברוגע. באווירה טובה שמתקבלת על שני הצדדים.

הדוגמא על מחמאות כי זהו מצרך חשוב מאוד שכל בן אדם צריך, ונשים צריכות אותן במינון גבוה יותר.

בעניין הזה, נחמד 3 דברים. דבר ראשון, צריך להבין את השוני בין גבר לאישה, לא להיפעל אם הוא לא מחמיא או יוזם, גם לאחר הפתק שרשמנו. ישנם גברים שמאוד קשה להם לבטא את עצמם. מחמאות זה לא הצד החזק שלהם, אבל יש להם בוודאי צדדים אחרים טובים יותר. כמובן שהוא צריך להשתדל וללמוד עד כמה זה חשוב, אבל מהצד שלך, אל תפנעי, זה גם לא יעזור למצב זה בטח לא בכוונה רעה. נתפלל להשם והוא יסדר את העניינים על הצד הטוב ביותר שמתאים בדיוק לך.

דבר שני, יד רוחצת יד. זה לא חד סיטרי. חובה עלינו גם להחמיא ולומר מילים טובות. זה לא שהוא גבר לא אומר שהוא לא צריך את זה. כל בן אדם זקוק למילה טובה וחמה. כמו קרני השמש שכל כך חיוניות לעציץ, החום עוטף אותו וגורם לו לגדול ולפרוח, כך המחמאה גורמת לאדם לגדול בזכותה.

דבר שלישי הוא, להשתדל לא לחכות שהצד השני יבין לבד או יעשה לבד, כל אישה צריכה לדעת מה ישפר את הזוגיות שלה ולומר זאת בקול רם, לנסות לדבר ולשפר. להראות נכונות מהצד שלך קודם, בלי ביקורות ובלי שיפוטיות, אלא להיות מכוונת מטרה ולהשיג אותה. לשפר את השלום בבית, לשמח אחד את השנייה. לא לפחד מעבודה קשה. לכך נוצרנו. הקב"ה לא מותיר אותנו לבד, הוא רואה את הפתח הקטן שפתחנו ועושה הרבה מעבר למה שדמיינו.

לרכישת הספר "תוכו רצון אהבה" מאת מחברת הטור: 0583266571

מוסר עם סיפור
את הרב יעקב עמר שליט"א

"הספא שפא מן השמים להציל את נכדו"

מפורסמת מאד התאונת דרכים המהירה שארעה ביום פטירתו של הבבא סאלי זיע"א, בה נהרגו ארבעה יהודים שחזרו מהלויה, ביניהם בנו של האדמו"ר מספינקא.

פרמדיק שהגיע למקום ראה ילד כבן אחת עשרה, בן בנו של האדמו"ר מספינקא, שהיה הנוסע החמישי ברכב - שוכב על הכביש כשכל אבריו הפנימיים שפוכים החוצה, ולא מצא כל טעם לטפל בו.

כעבור רגע החליט בכל זאת לנסות. חסם מה שהיה צריך לחסום, סדר את מה שהיה יכול לסדר, עד שהגיע האמבולנס שלקח אותו לבית החולים 'ברזילי' באשקלון, כשהרופאים ראו את הילד הבינו מיד שאין בכוחם לטפל בפציעה כל כך מורכבת והילד הוטס במסוק לבית החולים הדסה עין כרם.

ההלוייה של בן האדמו"ר התקיימה בבני ברק, ועלתה הצעה להמתין עם ההלוייה משום שהרופאים בהדסה אמרו שהילד לא ישרוד את הפציעה, ובמקום לעשות שתי ליות, זו אחרי זו, בהפרש זמן קצר, עדיף לעשות שתי הליות ביחד. האדמו"ר מספינקא התנגד לכך בכל תוקף והורה לקיים את ההלוייה של האבא.

המשך "מוסר עם סיפור"

דמותו חקוקה לי בראשי.
בני המשפחה פתחו אלבומי תמונות, ולפתע הפרמדיק נתר וקרא בקול גדול: זה הוא. אני בטוח במאת האחוזים. והצביע על תמונתו של האדמו"ר מספינקא הקודם שנעקד על קדוש השם בשואה. הי"ד ודם עבדיו השפוך אמן.
גם כשמדת הדין מתחוה ותקיפה – הבבא סאלי נפטר, ארבעה צדיקים נהרגו בתאונה מחרידה, ילד פצוע שנמצא במצב אבוד. – גם במצב כזה הקב"ה שולח מהשמים את הסבא של הילד שיבקש מהפרמדיק שיטפל בנכדו כדי לעורר את מידת הרחמים מלמעלה לישועה.

המילה 'ספינקא', בישר למשפחה שהוא הפרמדיק שהיה. שאלו בני המשפחה: מדוע טיפלת בילד, הרי ראית שהמצב אבוד. אומר את האמת השיב האיש, אכן ראיתי שאין מה לעשות וחשבתי לעזוב אותו. אלא שעמד שם יהודי זקן בצד ושאל אותי: למה אתה לא מטפל? הילד עוד חי. תנסה לעשות משהו. גם אם לא תצליח ניסית, ומחשבה טובה הקב"ה מצרפה למעשה, וכך החלטתי לנסות, ומפה הכל היסטוריה.
ומי היה אותו זקן, הכרת אותו, אתה יודע איך הוא נראה, שאלו בני המשפחה?
ענה אין לי שמץ של מושג, אמנם אם אראה אותו שוב אוכל לזהות,

מ"ד שבע מתקיימת חלוקה של עשרות מוצרים, פירות ודקות מוצרי חלב. מסתקים לילדים, מ"ד מעט גם עופות ודגים ועוד... כ-700 משפחות מעוטות יכולת שהמוצרים האלה עוזרים להם להתקיים למשך כל השבוע.

בואו ותהיו חלק מהמפעל העצום הזה של עזרה לעוד משפחות במצוקה.

לתרומות חייגו: 03-8000770

שלבי התקדמות הבניה:

הקמת בניין יביע אומר

שותפים בהפעלת מסעדת החדש

וזוכים לדולר שנכתב על ידי מרן שר התורה רבי חיים קנייבסקי שלישי.

בהוראת קבע של 200 ש"ח למשך שנתיים תזכו להיות שותפים בהאכלת נזקקים ותקבלו דולר של ברכה

לתרומות חייגו: 03-8000770

עוזרים בבניית הבניין ושותפים בכל הזכויות שיהיו בו לנצח!

בואו ותהיו שותפים

בתרומה של חצי חטר = 200 ש"ח לחשך 36 חודשים או חטר = 400 למשך 36 חודשים תקבלו כתב שותפות מהודר החנום ע"י הרב יצחק כהן שלישי

כמו כן ניתן להקדיש את הארון קודש או חדר ליימור להצלתה או לעילוי נשמת

03-8000-770

ניתן להזמין לשיעורי תורה / אזכרה ברחבי הארץ רבנים מכולל "יביע אומר" 03-8000770

נר תמיד לע"נ ר' מנשה בן רחל ז"ל ולע"נ שושנה מהין בת זיוה ע"ה

בתרומה של 250 ש"ח אתם שותפים בהפצת העלון ב: 20,000 עותקים